

Зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж

Сальнікова У.О., слухач з підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня магістра за спеціальністю «Правознавство» ННІЗН НАВС

Зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж (мереж, що забезпечують передавання знаків, сигналів, письмового тексту, зображень та звуків або повідомлень будь-якого виду між підключеними до неї телекомунікаційними мережами доступу) є різновидом втручання у приватне спілкування, яке проводиться без відома осіб, що використовують засоби телекомунікації для передавання інформації, на підставі ухвали слідчого судді, якщо під час його проведення можна встановити обставини, які мають значення для кримінального провадження (ст. 263 КПК України).

Зняття інформації з каналів зв'язку полягає у застосуванні технічного обладнання, яке дає змогу прослуховувати, фіксувати та відтворювати інформацію, що передавалася цим каналом зв'язку (ст. 1 Закону України «Про телекомунікації»). Така інформація може включати дані як про взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж, так і щодо змісту інформації, яка була передана каналом зв'язку.

Суб'єктами проведення зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж як негласної слідчої (розшукової) дії, що пов'язана з тимчасовим обмеженням конституційних прав людини є працівники уповноважених підрозділів на проведення зняття інформації з каналів зв'язку.

Предметом зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж може бути інформація здобута з мереж, що забезпечують передавання знаків, сигналів, письмового тексту, зображень та звуків або повідомлень будь-якого виду між підключеними до неї телекомунікаційними мережами доступу, абонентів розмов, часу і тривалості розмов.

Об'єктами зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж є: підозрювані та обвинувачені у вчиненні злочину, їх співрозмовники, а також особи, які володіють інформацією про тяжкі або особливо тяжкі злочини. Особами, які володіють відомостями про тяжкі та особливо тяжкі злочини, є очевидці та інші особи, які володіють інформацією про злочини, факт їх вчинення, учасників або інші юридично значущі дані

Зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж - один із найефективніших способів отримання інформації про осіб, які становлять інтерес в досудовому розслідуванні. Він може дати позитивний результат за умов дотримання принципу наступальності, лише в разі проведення відповідних дій оперативного і технічного характеру.

Сьогодні в кримінальному судочинстві зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж (мереж, що забезпечують передавання знаків, сигналів, письмового тексту, зображень та звуків або повідомлень будь-якого виду між підключеними до неї телекомунікаційними мережами доступу) є ще недостатньо розробленою, відсутні й методичні рекомендації, які змогли б надати допомогу

співробітникам правоохоронних органів у проведенні зазначеної слідчої (розшукової) дії. Однак, окремі кроки у цьому напрямку все ж робляться, зокрема, чітко передбачено визначення поняття транспортних телекомунікаційних мереж, визначено порядок отримання дозволу на проведення даної негласної слідчої (розшукової) дії (ст. 248 КПК України) та відомості, які повинні бути зазначені в клопотанні, а саме: ідентифікаційні ознаки, які дозволять унікально ідентифікувати абонента спостереження, транспортну телекомунікаційну мережу, кінцеве обладнання, на якому може здійснюватися втручання у приватне спілкування (ч. 2 ст. 263 КПК України). Крім цього, ч. 3 ст. 263 КПК України передбачає застосуванням відповідних технічних засобів спостереження, відбору та фіксації змісту інформації, яка передається особою та має значення для досудового розслідування, а в ч. 4 ст. 263 визначаються уповноважені особи на проведення зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж і зобов'язання керівників та операторів телекомунікаційного зв'язку сприяти виконанню дій із зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, вживати необхідних заходів щодо нерозголошення факту проведення таких дій та отриманої інформації, зберігати її в незмінному вигляді.

Викладене дає можливість стверджувати, що прийняття норми щодо зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж надає можливість використовувати здобуті відомості під час даної негласної слідчої (розшукової) дії в кримінальному судочинстві, оскільки дані дії новим Кримінальним процесуальним кодексом України визначаються як процесуальні.

Визначення об'єкта злочину в працях науковців

Якубенко М.А., студент магістратури ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Катеринчук К.В.

Встановлення об'єкту злочину має велике теоретичне та практичне значення, однак проблема об'єкту злочину ще достатньо не вирішена так як є різнобічність тлумачення поняття об'єкту злочину в кримінальній теорії як в нашій країні так і за її межами.

Тому, метою даної доповіді є дослідження та аналіз поняття об'єкта злочину так як вирішити питань кваліфікації будь-якого злочину неможливо без дослідження його об'єкта.

Об'єкт злочину - це те, на що посягає особа, яка вчиняє протиправне діяння, і чому може завдати або завдає шкоди. Група науковців вважає, що структурну основу суспільних відносин становлять три елементи: суб'єкти, їх взаємодія і предмет.

А саме об'єкт як елемент складу злочину - це цінності, що охороняються кримінальним законом, проти яких спрямоване злочинне діяння і яким воно може заподіяти або заподіює шкоду.

Вчення про об'єкт злочину в науці кримінального права України являється одним з основних.

Одним із перших, хто визнавав об'єкт злочину в якості суспільних відносини, був А.А.Піонтковський, який зауважував, що кожний злочин